

РЕШЕНИЕ

№ 187

гр. Кюстендил, 26.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, III СЪСТАВ, в закрито заседание на двадесет и шести септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Б. Савова

Членове: Татяна Хр. Костадинова
 Мария Ст. Танева

като разгледа докладваното от Росица Б. Савова Въззивно гражданско дело № 20221500500430 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.435 и сл. ГПК.

Образувано е по въззивна жалба с вх.№11595/22.07.2022 г. по описа на кантората на ЧСИ Елица Х., рег. №743 и район на действие – Окръжен съд Кюстендил, подадена от Г. А. В., ЕГН *****, с постоянен адрес: ***** чрез пълномощника адв. В.В., обжалва Постановление от 12.07.2022 г., по изп. дело №20227430400296 на ЧСИ Елица Х., по силата на което съдебният изпълнител е отказал да продължи принудителното изпълнение чрез извършване на оценка и публична продан на недвижим имот, представляващ УПИ №273, в кв. 4 по плана на с. Скрино, общ. Бобошево, утвърден със Заповед №801/08.03.1963 г., състоящ се от 290 кв.м. урегулирано пространство, при съседи: от две страни – улица и братя С.С.Г. и В.С.Г., заедно с Дюкански приземен етаж, намиращ се на място, представляващ магазин и пивница.

Жалбоподателят релевира доводи за неправилност на постановеният от органа по принудително изпълнение отказ. Акцентираща на наличието на изискуемите от закона предпоставки за продължаване на изпълнителните действия по отношение на процесния недвижим имот. Счита, че чрез постановения отказ се отрича собствеността върху имота, придобита въз основа на нотариално удостоверяване. Сочи, че за процесния имот има издадена данъчна оценка и вписана възбрана в Службата по вписванията гр. Дупница. Приема за недопустимо поради отказа на Кмета на Община Бобошево да издаде скица на имота да се спира процедурата по изнасянето му на публична продан. Изразява несъгласие с довода на органа по принудително изпълнение, че е налице спор за материално право, касаещ процесния имот.

Искането е за отмяна на атакувания отказ и продължаване на принудителното изпълнение чрез извършване на оценка и публична продан на имота.

В законоустановения срок е постъпило възражение по жалбата от страна на длъжника

– Потребителна кооперация „Освобождение“, представлявана от Ж.Г.В..а. Не се възразява вземането на взискателя да бъде погасено чрез публична продажба на възбранения недвижим имот. Пояснява се, че процесният имот е съществуващ и е нанесен в действащия план на с. Скрино, община Бобошево. След придобиването му и вписването му в Служба по вписванията – гр. Дупница, имотът бил деклариран в Община Бобошево, създадена е партия и са заплащани данъци. Сочи, че Община Бобошево не е собственик на процесния недвижим имот и издаденият Акт №227-П за публична общинска собственост от 25.05.2021 г. е нищожен. Поддържа се искане за уважаване на жалбата.

По делото са постъпили мотиви от страна на ЧСИ Елица Х., чрез които органът по принудително изпълнение излага съображения за неоснователност на жалбата, посочвайки установената в производството фактическа обстановка, при което поддържа, че обжалваното постановление е правилно и законосъобразно.

Кюстендилският окръжен съд, за да прецени основателността на депозираната жалба, съобрази следното:

Изпълнително дело №20227430400296 по описа на ЧСИ Елица Х., рег.№743 и район на действие – Окръжен съд Кюстендил е образувано от взискателя Г. А. В. въз основа на издаден в полза на последния срещу длъжника ПК „Освобождение“ ЕИК 000242587 изпълнителен лист №10 от 24.02.2022 г. по гражданско дело № 2308/2021 г. на РС Дупница.

С молбата за образуване на делото взискателят е поискал принудителното изпълнение да бъде насочено към недвижим имот, възбранен с Обезпечителна заповед, вписана на 10.12.2021 г. в Служба по вписванията – гр. Дупница, номер от вх.рег. №5720, том 1, акт 178, а именно: УПИ №273, в кв. 4 по плана на с. Скрино, общ. Бобошево, утвърден със Заповед №801/08.03.1963 г., състоящ се от 290 кв.м. урегулирано пространство, при съсед: от две страни – улица и братя С.С.Г. и В.С.Г., заедно с Дюкянски приземен етаж, намиращ се на място, представляващ магазин и пивница.

За процесния недвижим имот има издаден нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по давност, №20, том трети, рег. №1441, дело №300 от 2001 г., по силата на който за собственик на имота, надлежно описан по-горе, е призната ПК „Освобождение“. Акта за собственост е вписан под №33, том втори, вх. рег №2106 от 24.08.2001 г. в Службата по вписванията – гр. Дупница.

За имота е издаден Акт №227-П за публична общинска собственост, което обстоятелство съдебният изпълнител разбира след предприемането на действия по издаване на скица, оценка и продажба на имота.

С писмо, адресирано до съдебния изпълнител Х., Община Бобошево е удостоверила, че по действащия кадастрален и регулационен план на с. Скрино, община Бобошево, одобрен със Заповед №801/08.03.1963 г. няма нанесен имот №273 и че в разписния лист към този план също няма имот №273, поради което не може да бъде издадена скица за имота.

За имота има издадена данъчна оценка, където е удостоверено на основание чл.264, ал.1 ДОПК, че ПК „Освобождение“ е собственик на имота.

При така установеното от фактическа страна, съдът от правна приема следното:

Разпоредбата на чл. 483 ГПК предвижда, че задължение за служебно събиране на доказателствени средства за принадлежността на имуществения обект към патримониума на длъжника, възниква в началото на фазата на публичната продажба - описа на недвижимия имот. Съдебният изпълнител описва недвижимата вещ само след като се увери, че тя е била собственост на длъжника към деня на налагане на възбраната. Тази проверка, от една страна, препятства съдебното отстраняване на обявления за купувач наддавач от възложения му имот, ако последният не е бил собственост на длъжника по изпълнението към законоустановения момент, от друга – гарантира стабилността на дадената защита на притезателното право, предмет на принудително изпълнение (чл. 499 ГПК) .

Уредените в процесуалния закон начини на изпълнение върху движими и недвижими вещи започват с налагането на характерните за обезпечителното производство мерки (запор, възбрана), които имат за цел подготвяне на евентуален изпълнителен процес и пречат за възможността за противопоставими разпоредения от страна на длъжника с имуществото му.

Правото на принудително изпълнение не може да бъде упражнено законосъобразно (материално и процесуално) срещу обект, който не е собствен на длъжника. Иначе казано, за дълг на длъжника може да се посегне само върху негови имуществени права.

Това, че върху имота е вписана законосъобразно възбрана, не променя горните изводи. Това становище е застъпено в Решение № 128 от 02.06.2016 г. на ВКС по гр. д. № 335/2016 г., IV г. о. Според възприетото в касационното решение становище, когато изпълнението се насочва върху имот, съдебният изпълнител изпраща едновременно с поканата за доброволно изпълнение писмо до службата по вписванията за налагане на възбрана върху имота (чл. 449, ал. 1 и 2 ГПК). Възбрана се налага чрез вписването в нотариалните книги по партидата на длъжника, където се нанасят последователно всички вписвания, отбелязвания и заличавания и се посочва и съответната книга, том и страница, където е подреден актът (чл. 36, ал. 1 ПВ). Към момента на изпращане на писмото за вписване на възбрана върху имот на длъжника съдебният изпълнител не извършва проверка дали длъжникът действително е собственик на имота. Възбраната ще породи действие само ако длъжникът е собственик и в този случай съгласно чл. 453 ГПК всички последващи разпоредителни сделки с имота ще бъдат непротивопоставими на вискателя и на присъединилите се кредитори. В случай, че имотът не е собственост на длъжника, вписаната по партидата му възбрана няма да породи действие, нито ще породи действие спрямо действителния собственик, тъй като в нотариалните книги по неговата партида няма да има вписване. Задължение за извършване на проверка дали имотът е собственост на длъжника възниква за съдебния изпълнител едва при описа на имота. Изпълнителният орган описва посочения от вискателя имот, след като се увери, че той е бил собственост на длъжника към деня на налагане на възбраната и тази проверка на собствеността се извършва чрез справка в данъчните или нотариалните книги или по друг начин, включително чрез разпит на съседи (чл. 483 ГПК). За разлика от действията по налагане на възбрана, чиято цел е да обезпечи изпълнението върху имота за събиране вземането на вискателя, без обаче с това действие да се засягат правата на трети лица, независимо дали имотът е собственост на длъжника, извършването на опис на чужд имот е в нарушение на закона, тъй като би довело до последиците, предвидени в чл. 499 ГПК – връщане на даденото при съдебно отстранение.

Съдът ще отбележи също така, че предмет на производството по обжалването по чл. 435, ал. 4 ГПК е законосъобразността на действието на съдебния изпълнител и в него въпросът за собствеността на вещта, върху която е насочено принудителното изпълнение, се разглежда, доколкото е необходимо да се установи законосъобразността или не на обжалваното действие. Съдебното решение по жалбата по чл. 435, ал. 4 ГПК създава сила на пресъдено нещо само по отношение на законосъобразността или не на действията на съдебния изпълнител, но не и по отношение на материалното право на собственост. Нито съдът, нито съдебният изпълнител, в рамките на тези две производства, са в правомощието си да изследват въпроса за собствеността, при което правилно органът по принудително изпълнение е отказал да продължи действията по изпълнението, при констатирано съмнение относно собствеността върху конкретния описан имот, указвайки на вискателя да посочи друг способ за принудително изпълнение или друг недвижим имот, към който да се насочи изпълнението.

Мотивиран от изложените съображения, Кюстендилският окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Постановление от 12.07.2022 г., по изп. дело №20227430400296 на ЧСИ Елица Х., рег.№743 към КЧСИ и район на действие Окръжен съд Кюстендил.

Решението не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____